

DOSYA/GÖZLEM VE GÖRÜŞLER

KOCAELİ

Özet

19-20 Nisan 2011 tarihlerinde ülke çapında sağlık emekçileri tarafından yapılan greve katılan Kocaeli Üniversitesi Hastanesi çalışanları ve sağlık öğrencileri ile grev hakkında röportajlar yapılmıştır. Görüşülen 13 kişi arasında 2 hemşire, 2 asistan doktor, 1 öğretim üyesi, 2 temizlik işçisi, 1 laboratuvar teknisyeni, 2 tıp fakültesi ve 3 hemşirelik öğrencisi bulunmaktadır. Röportajlar yapılandırılmış bir görüşme kılavuzu eşliğinde yapılmış olup katılımcılara eyleme neden katıldıkları, eylemde hangi talebin öne çıktığı, eylemi nasıl buldukları, nasıl yaşadıkları, eylem süresince hoşlarına gidenlerin ve eksik bulduklarının neler olduğu ve eylemden nasıl bir duyguyla ayrıldıkları sorgulanarak bundan sonrası için öneride bulunmaları istenmiştir.

Katılımcıların her birinin kendi özgün konumuyla ilgili eyleme katılım gerekçeleri sunmasına karşın son dönemde yürütülen sağlık politikalarıyla ilgili rahatsızlığın ortak bir gerekçe olarak öne çıktığı görülmektedir. Katılımcıların çoğunluğu grevde öne çıkan talebin performansa göre ödeme sisteminin kaldırılması olduğunu ifade etmiştir. Kendi hastanelerinde greve katılım oranını olumlu yönde değerlendirmişlerdir. Hastane kapısına kadar gelip grev nedeniyle geri dönen hastalardan beklendiği kadar olumsuz tepkiler alınmadığını belirtmişlerdir. Hastane yönetiminin grevi desteklememesine karşın engelleyecek bir girişimde bulunmadığını bildirmişlerdir. Grev sürecinde en çok hoş gidenlerle ilgili olarak sağlık çalışanlarının birlikte mücadele ediyor olmasının memnuniyeti dışında genellikle organizasyonla ilgili değerlendirmeler yapılmıştır. Bunlar arasında grev meydanında canlı müziğin olması, sürekli sıcak çay ve simit bulundurulması öne çıkanlardır. Sıralanan eksiklikler de yine organizasyonla ilgilidir. Özellikle hava koşullarının kötü olması ve örgütlenme eksikliği nedeniyle katılımın az olmasına vurgu yapılmıştır. Katılımcıların ikisi dışında hepsi eylemden umut ve heyecanla ayrıldıklarını belirtmiştir. Öneriler bölümünde ise tüm katılımcılar grevin tekrar yapılması gerektiği konusunda birleşirken yeni yapılacak grevin süresi ve içeriği konusunda farklı mesajlar vermişlerdir.

Abstract

The interviews about the strike has been made with the health workers and students of the Kocaeli University Hospital who join the strike which has been done by health workers throughout the country on 19-20 April 2011. There are 2 nurse, 2 asistant doctor, 1 assistant professor, 2 cleaning worker, 1 laboratory technician, 2 medical and 3 nursing student among the 13 interviewee. Interviews have been made in company with a structured questionnaire and the questions "why did you join the strike", "how did you live the strike", "what do you like and don't like in the strike", "in what sense did you leave the from the strike" has been asked to participants and then wanted to learn their suggestions for from now on.

Although the each participant showed reasons related with his or her unique position, it is appeared that the harrassment from the recent health policies becomes prominent as a common reason for joining the strike. Most of the participants mentioned that the demand for abolishment of pay for performance

system as the prominent demand of strike. They assessed the turnout of the strikers positively for their own hospital. They mentioned that they didn't get reaction as much as they expected from the patient who came to hospital and returned because of the strike. They reported that although the managers didn't support the strike they didn't do anything to inhibit the strike. For the favorable things in the strike accept the pleasure of the struggling together they generally talked about the organisation of strike. The music, the hot tea and the turkish bagels are the most admirable things in the strike area. The adverse weather conditions and insufficient organising were noted as the shortcomings of the strike. Accept the two interviewee all of them state that they left the strike with the feeling of hope and excitement. All the participants came to an agreement about doing a new strike but they gave different messages about the period and the content of the new strike.

Toplum ve Hekim: Eyleme katıldınız mı? Katıldığınız katılma sebebiniz nedir?

E.Z.Ö: Eyleme katıldım. Çünkü mevcut sistemin bir parçası olarak ve olmamasını istediğimiz durumlar için bir tutum sergilemek zorundaydım. Gerek kendi eğitimimizde gerekse sağlık kurumlarında asla olmaması gerektiğini düşündüğüm durumlara karşı bir duruş için oradaydım.

TH: Eylemde öne çıkan talepler neydi?

E.Z.Ö: Öne çıkan talepler; sağlığın temel bir hak olduğu, özelleştirmenin sağlığımıza etkileri, performansın ortadan kalkması, paranın değil toplumun gereksinimlerinin öncelenmesi gerektiği, asistan hekimlerin talepleri, sağlık öğrencilerinin içinde bulunduğu durum ve talepleriydi.

TH: Kendi kurumunuzda iş bırakma eylemi genel olarak nasıldı?

E.Z.Ö: Bizim hastanemizde iş bırakma eylemi genel olarak iyiydi. Acil ve yoğun bakımlar dışında çalışmak zorunda bırakılan birimlerde vardı. İnsanın elinden karşı çıkma, eleştirme hakkının bile alınması çok üzücü. Ne yazık ki, robotlaşıyoruz. Tüm bunlara rağmen çalışmak zorundayız. Çünkü biz ertesi gün yaşamak için emek gücümüzü satmak zorundayız. Keşke çalışırken de insan kalabilseydik.

TH: En çok neyin eksikliğini hissettiniz?

E.Z.Ö: En çok cesaret ve bilinç eksikliği hissettim. Çünkü bazı hocalarımız derslerde olması gereken ve olanı anlatırken iş mücadeleye gelince yok

oluvermişlerdi. Aynı zamanda katılan arkadaşlarımıza garip sorular yöneltilmişlerdi. Sanki onlar bu toplumda değiller de ayrı bir yerdeler. Sanki en zenginden en fakire doğru sıralanırken ve bu sıralama aynı zamanda sağlık hakkı sıralaması iken kendileri bir başka yerde konumlanıyormuş gibi. Sanki sağlık eğitiminde çözülmesini istedikleri hiç sorun yokmuş gibi.

TH: Eylemde en çok hoşunuza giden şey neydi?

E.Z.Ö: Her şeye rağmen ama her şeye rağmen bir arada olmak en güzeliydi.

TH: İlk gün neler yaptınız ve neler yaşadınız?

E.Z.Ö: İlk gün, konuşmalar yaparak taleplerimizi dillendirdik. Herkes heyecanlıydı. Umuttepe'de hava koşulları pek iyi olmasa da Şeyda'nın çayları, Hasret'in şarkıları ve diğer arkadaşlarımızla birlikte olmak içimizi ısıtmaya yetti.

TH: Eylemden nasıl bir duyguyla ayrıldınız?

E.Z.Ö: İnsanın içinden taşan bir sevinç oluyor eylemden ayrılırken.

TH: Önerileriniz nelerdir?

E.Z.Ö: Dile getirdiğimiz taleplerimiz gerçekleşene kadar greve devam etmeliyiz. Korku ile nereye kadar? Artık bir şeyler yapmalıyız.. Arkadaşlarımızla bir araya gelip bu durumlardan en az zararla kurtulmak için beyin fırtınası yapmalıyız.

Emine Zahide ÖZDEMİR / Kocaeli Üniversitesi Kocaeli Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü 4. Sınıf Öğrencisi

Toplum ve Hekim: Eyleme katıldınız mı? Katıldığınız katılma sebebiniz nedir?

HA: Evet katıldım. Ve hayatımda ilk defa bir iş bırakma eylemine katıldım. Hemşirelik mesleğinin gelecekteki üyesi olmak adına mesleki bağımsızlığımı savunmak ve toplumun bir üyesi olarak da sağlık hakkına erişim taleplerimi dile getirmek için katıldım. Ayrıca şu an bulunduğum konum itibarıyla aldım eğitim de bu politikaların dışında şekillenmediği için her türlü öğrenci, hemşire aday ve toplumun üyesi olarak uygulanan politikaların yıkıcı etkisi ile karşı karşıyayım.

TH: Eylemde öne çıkan talep neydi ?

HA: Genel olarak sağlıkta uygulanan yıkım politikalarına karşı olduğumuzu göstermek için ordaydık. Öyle bir süreç ki bu sürekli olarak her gün yeni bir politika, yeni bir sağlık ve hak ihlali dizisi yaşıyoruz. Genel olarak yapılanlar mevcut durumu iyileştirmek için yapılmıyor aksine bazı çıkarları gözetmek ve harcamaları minimuma indirmek için yapılıyor. Tabii bunlar yapılırken de dikkate alınan faktörler ne halkın sağlığı, gereksinimleri ne de bu hizmeti veren çalışanların durumu. Nitekim sağlıkta yaşanan tam gün yasası, performans dayalı ücretlendirme, sözleşmeli çalışma ve taşeron firmalarla çalışma gibi durumlar bu politikaların getirisi. Artık kendi meslek grubumuzda bile ücretlendirmede kategorilere ayrılıyor. Kaldı ki mesleğimizin adı bile telaffuz edilmiyor, yardımcı sağlık elemanı olarak anılıyor.

TH: Kendi kurumunuzda iş bırakma eylemi genel hatlarıyla nasıldı?

HA: Daha çok katılımın olmasını elbette ki beklerdim. Ama hava muhalefetini de sayarsak genel hatlarıyla iyiydi. Bazı katılımcılar için sürekli orda bulunmak gibi bir durum olmadı. Bu süreçte eylem aleyhine politika yürütenler elbette ki vardı. Bu durumu eyleme katılanların aleyhine çevirmek ve onları karalamak adına girişimlerde bulunanlar elbette ki oldu ancak can sıkıcı bir olay yaşanmadı. Fakat bazı meslek grubundan katılanlar için baskı olduğu eylem sonrasında ortaya çıktı. Nitekim katılan kişilerin yerlerinin işverenler tarafından değiştirildiğini öğrendik. Bu üzücü bir durumdu. Hastalara gelirse, mağdur olduklarını sanmıyorum. 9 günlük bayram tatillerinde bir mağduriyet

yaşanmıyorsa eğer 2 günde bir sorun çıkması söz konusu bile olamaz.

TH: En çok neyin eksikliğini hissettiniz?

HA: Genel olarak eksikliğini hissettiğim bir şey olmadı. Sadece daha fazla katılımın olmasını isterdim. Sonuçta bütün meslek gruplarını temsil eden bir eylemdi. Ama bazı hocalar buna destek vermedikleri için de çoğu öğrenci arkadaşımız katılmadı bu yüzden. Ayrıca hastaların da destek vermesini beklerdim. Sonuçta yapılanlar sadece kendi haklarımızı korumak için yapılan şeyler değildi. En çok dile getirilen talepler arasında 'sağlık hakkı' varsa bu demektir ki uygulanan politikaların tek mağduru biz değiliz. Ancak üzücü olan halkımızın bu durumun farkında olmaması.

TH: Eylemde en çok hoşunuza giden şey ne idi?

HA: Coşkulu bir şekilde geçmesi ve yağın yağmura, soğuğa aldırılmayarak bir an bile oradan ayrılmayı aklımıza dahi getirmemiş olmamızdı.. Yani orda mesleklerin dayanışması ve hep bir ağızdan dile getirilen ortak talepler vardı. Birlik olabilmenin güzelliğini ve anlamını kavradığım en iyi ortam ve deneyimdi benim için.

TH: İlk gün neler yaşadınız, neler yaptınız?

HA: Katılımcılar ve meslek örgütleri açıklamalarını yaptılar. Öğrenci arkadaşlar neden destek verdiklerini ve mevcut gelinen durum hakkında konuşmalar yaptılar. Halaylar çektik, şarkılar söyledik, sloganlar attık. Soğukta bir bardak çayla içimizi ısıttık.

TH: Eylemden nasıl bir duyguyla ayrıldınız.

HA: Toplumun üyesi olmak ve hemşirelik mesleğinin gelecekteki yürütücüsü olmak adına böylesi bir deneyim yaşamış olmak benim için mutluluk vericiydi. Mesleğimi gelecekte sağlık ekibinin bir üyesi olarak gerçekleştireceğim için o sağlık ekibinin diğer üyeleriyle birlikte, ortak talepler haykırması bana heyecan ve birlik duygusu verdi.

TH: Önerileriniz nedir?

HA: Bu eylem bir sürecin devamıydı. 13 Martta Ankara'daki Çok Ses Tek Yürek mitinginde de aynı talepler dile getirilmişti. Oradaki coşkuyu anlamayanlar, küçümseyenler ve hatta

sansürleyenler onunla sınırlı kalacağımızı sandılar. Nitekim öyle olmadı. Aynı şekilde bu durum sadece iş bırakma eylemi ile de kalmayacak. Sonuçta yapılanlar sadece ses getirmek amacıyla değil somut adımlar atılmasını sağlamak amacıyla yapılan şeyler. Bu yönde bir adım atılmaması halinde bununla da kalınmayacak, kalınmamalı. Önemli olan bir sonraki süreçte katılımın daha fazla olması. Sonuç alamadık diye düşünüp sinmek yerine 100 kişi katıldıysa ilk önce, sonrasında buna tepki olarak 500 kişi katılmalı. Ses getirmesinin en iyi yolu da katılımın fazla olması ve taleplerin arkasında kararlılıkla durulduğunun gösterilmesi. Dokuz Eylül asistan grevinde görülen de bunun en iyi örneğidir. Tüm bunlar yapılırken,

greve katılanlar da kesinlikle o veya bu diye ayrılmamalı. Grev süreci dahilinde en ilgimi çeken de bu durum oldu. Hiç tahmin etmeyeceğimiz sendikalar ve konuşmacılar vardı. Tüm bunları ne niyetle yapmış olurlarsa olsunlar, önemli olan orada bulunmaları ve bu duruma destek vermiş olmalarıydı. Yani kesinlikle ötekileştirme yapılmamalı. En azından iktidarın marjinal grup söylemi de bu şekilde çürümüş olur.

*Hasret AKTAŞ/ Kocaeli Üniversitesi,
Kocaeli Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik 4. Sınıf
Öğrencisi*

Toplum ve Hekim: Eyleme katıldınız mı? Katıldığınız katılma sebebiniz nedir?

ŞK: Evet eyleme katıldım. Herşeyden önce toplumun bir üyesi olduğum için bende ordaydım. Sağlık hizmetinin toplumun gereksinimlerine göre şekillenmeyen ve piyasaya göre şekillenerek kaybolmuş bir birey olmak istemediğimden ordaydım. Sağlık hakkına erişim taleplerimizi dile getirmek, sağlık çalışanlarının hakkını savunmak ve bugünü yarını için tehdit oluşturan unsurlardan vazgeçilmesi için bende bu eylemde yer aldım. Mesleğimizin değersizleştirilmesine karşı bir duruş sergilemek için ordaydım.

TH: Eylemde öne çıkan talepler neydi?

ŞK: Eylemde daha çok sağlıkta özelleştirmenin ve bunun ne şekilde yansıdığı dile getirildi. Bunun üzerinden mevcut durumda halkın sağlığı gözetilmeden, sağlık çalışanlarının olumsuz koşulları göz ardı edilirken diğer yandan da toplumun gereksinimlerinin dikkate alınmayarak yürütülen mevcut durum ortaya konuldu. Sağlıkta özelleşme, tam gün yasası, performans dayalı ücretlendirme, taşeron çalışma ve sözleşmeli çalışma bu mevcut durumun göstergesidir.

TH: Kendi kurumunuzda iş bırakma eylemi genel olarak nasıldı?

ŞK: Katılımın daha iyi olmasını isterdim. Burada kötü hava şartlarının da olumsuz etkisi

vardı. Katılımcıların buna bağlı olarak gün boyu orada olamadıklarını gözlemledim. Fakat yağmura aldırılmadan oradaki coşkumuz ve istekliliğimiz çok iyiydi. Hastalar mağdur olmadı ve nöbetleşe olarak servisler hiç boş bırakılmadı. Ayrıca servislerde kalan sağlık çalışanlarının yanlış anlaşılması için grevde olduğu belirtilen yaka kartları kullanıldı. Grevde doktorundan temizlik personeline kadar birliktelik vardı. Bu grevde bir fark gözetmeksizin bütün sağlık çalışanlarının hakkı savunuldu.

Bazı meslek gruplarından daha önce uyarı alanların katılımı sağlanamadı. Grev karşı olanlar kurum içerisinde ve hatta öğrenci grupları içerisinde de vardı. Öyle ki öğrenci grupları içerisinde engellenmeye çalışanlar oldu. Bu gibi durumlar beklenmedik durumlar değildi zaten ve bunun dışında grevi olumsuz etkileyecek bir olayla karşılaşılma.

TH: En çok neyin eksikliğini hissettiniz?

ŞK: En çok eksikliğini hissettiğim asıl olarak hemşire olan hocalarımızın bizlere destek vermemesi gerçekten üzücüydü. Bizler orada sesimizi duyurmaya çalışırken bir defa bile yanımıza uğramayan hocalarımız çoğunlukta idi. Hatta bazıları öyle bir tutum sergilediler ki öğrenci arkadaşlarımızın greve katılımlarını engellemiş oldular. Ayrıca greve katılan bizleri de bizi ilgilendirmediğini dile getirerek küçümsediler.

TH: Eylemde en çok hoşunuza giden şey neydi?

ŞK: Benim için bütün sağlık çalışanlarından

birilerinin orada dayanışma içerisinde olması anlamlıydı. O soğuğa ve yağmura aldırmadan bitmeyen coşkumuzdu en çok hoşuma giden.

TH: İlk gün neler yaptınız ve neler yaşadınız?

ŞK: Konuşmalarla başladık. Neden bu grevde yer aldığımızı taleplerimizi dile getirdik. Özellikle öğrenci arkadaşların konuşmalarının büyük ilgi görmesi çok anlamlıydı benim için. Bu grevde özel olarak dile getirmek istediğimiz taleplerimizi duyurma fırsatımız oldu. Halaylar çektik, şarkılar söyledik. Coşkumuzu kesmemek için o soğukta direndik. Grev katılımcılarına çay dağıttık ve gerçekten soğuğa rağmen direnen o insanlara çay vermek bir başka güzeldi.

TH: Eylemden nasıl bir duyguyla ayrıldınız?

ŞK: Bu greve katılmak ve etkin rol almak benim için gurur vericiydi. Biz sağlık çalışanları bir ekibiz .Bu

ekipte herkesin hakkının savunması, birlik ve dayanışma içerisinde olmak güzeldi.

TH: Önerileriniz nelerdir?

ŞK: Bu grev 13 Mart Ankara 'daki Tek Ses Tek Yürek mitinginin bir devamı niteliğindeydi ve oradaki taleplerimiz yerine getirilmedi, basında yeterince ses getirmedi. Görüşmeler yapılmak istenmedi ve hep reddedildik. Bu grev bizleri görmezden geldiklerinde daha ileri ki grevlerimizin de devamının olacağına bir göstergesiydi. Bence de böyle olmalı. Taleplerimizden asla vazgeçmemeliyiz. Bunun için gerekli mücadelemizi sürdürmeliyiz. Daha fazla katılımın sağlanabilmesi için toplumumuzu bilinçlendirmeliyiz. Böylece katılımımızı artırarak sesimizi daha çok çıkarmaya gayret etmeliyiz.

**Şeyda KOÇARSLAN / Kocaeli Üniversitesi
Kocaeli Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü
Dördüncü Sınıf Öğrencisi**

Toplum ve Hekim: 19-20 Nisan 2011 tarihlerinde yapılan iki günlük iş bırakma eylemine katıldınız mı?

FO: Evet katıldım.

TH: Neden katıldınız?

FO: Çünkü toplumsal muhalefet hiç bu kadar gerekli olmamıştı. Bundan sonra da böyle her tür eylemlilik içinde yer alacağım.

TH: Sizce bu eylemde öne çıkan talep neydi?

FO: Herkese sağlık ve güvenli bir gelecek, güvenli ve eşit çalışma koşullarının sağlanması. Ayrıca piyasaya düşürülmüş bir sağlık hizmetinin parçası olmamak da öne çıkan taleplerden birisiydi.

TH: Size göre kendi kurumunuzda yapılan iş bırakma eylemi genel hatlarıyla nasıldı? Örneğin katılım nasıldı? Hastaların tutumu nasıl oldu?

FO: Öncelikle katılım az oldu diye düşünüyorum, daha fazla olması gerekirdi. Hastaların tepkileri beklediğimden olumluymuştu. Genel olarak saygılı davrandılar.

TH: Hastane yönetiminin tutumu nasıldı?

FO: Hastane yönetiminin desteği yoktu ama bir baskısını da görmedik.

TH: Eylem sürecinde en çok neler hoşunuza gitti ve en çok nelerin eksikliğini hissettiniz?

FO: Eyleme katılan kişilerin bilinçli olduğunu görmek ve katılımcıların coşkusu hoşuma gitti. Ancak nedenler ve talepler daha yaygın duyurulabilirdi. Bunun eksik bırakıldığını düşünüyorum.

TH: Eylem sürecinde siz neler yaptınız?

FO: Ben yoğun bakımda çalışıyorum. Yoğun bakım hizmetin kesilebileceği bir yer olmadığı için sürekli grev meydanında bulunamadım. Ancak tanıdığım kişilerin eyleme katılımını sağlamaya çalıştım. Bizim birimdekilere bu grevin neden yapıldığını anlatmaya çalışarak biraz pasif bir katılım sağlamış oldum.

TH: Eylemden nasıl bir duyguyla ayrıldınız?

FO: Umut ve heyecan

TH: Bundan sonrası için önerileriniz nelerdir? Örneğin tekrar grev yapılabilir mi?

FO: Bence grev tekrar yapılmalı ancak bu sefer katılım artırılmalı.

TH: Peki katılımı nasıl artırılabilir?

FO: Sendikali üye sayısının artırılması ve sendikal eğitimlerle bilincin artırılması katılımın artırılması sağlayabilir. Farkındalığı artırmamız gerekiyor.

TH: Süresiz iş bırakma yapılabilir mi?

FO: Sağlık sektörü hizmetin sürekli bırakılabileceği bir sektör olmadığı için çok uzun süreli ya da süresiz bir grev yapmak uygun olmaz. Bunun yerine içi dolu, kitle nabzını tutan uygun politikalarla, kitlesel eylemlilikler yürütülebilir.

Toplum ve Hekim: 19-20 Nisan 2011 tarihlerinde yapılan iki günlük iş bırakma eylemine katıldınız mı?

PÖ: Evet katıldım.

TH: Neden katıldınız?

PÖ: Son dönemde sağlık alanında hayata geçirilen politikalardan rahatsızlık duyduğum için eyleme katıldım.

TH: Sizce bu eylemde öne çıkan talep neydi?

PÖ: Performans uygulamasının kaldırılması

TH: Size göre kendi kurumunuzda yapılan iş bırakma eylemi genel hatlarıyla nasıldı? Örneğin katılım nasıldı? Hastaların ve yönetimin tutumu nasıl oldu?

PÖ: Bence katılım iyiydi. Yönetim açısından herhangi bir sorun da yaşamadık.

TH: Eylem sürecinde en çok neler hoşunuza gitti ve en çok nelerin eksikliğini hissettiniz?

PÖ: Bence organizasyon çok iyiydi. Emek verenlerin ellerine sağlık.

TH: Eylem sürecinde siz neler yaptınız?

PÖ: Ben de tüm gün dışarıda grev alanında bulundum.

TH: Eylemden nasıl bir duyguyla ayrıldınız?

PÖ: Bence popülist bir eylem oldu. Öğretim üyelerinin katılımı eyleme katılımın artmasını sağladı. Çoğu kişinin taleplerden haberi bile yoktu. Hocalar

TH: Bu eylemliliklerde hangi talepler öne çıkarılmalı?

FO: Herkese ücretsiz, eşit, hakça ve insanca sağlık hizmeti sağlanması ve sağlık çalışanlarının iş koşullarının ve ücretlerinin düzeltilmesi talebi bu eylemliliklerde öne çıkarılabilir.

TH: katılımız için teşekkür ederiz. Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

FO: Asıl ben teşekkür ederim. Artık çok düşünüp, çok konuşup, çok hareket etme zamanı diyorum.

Hemşire F.O./Kocaeli Üniversitesi Hastanesi

orada olduğu için oradaydılar. Bu nedenle çok umut verici bulmadım.

TH: Bundan sonrası için önerileriniz nelerdir? Örneğin tekrar grev yapılabilir mi?

PÖ: Bence bundan sonra talepler kabul edilene kadar sürecek bir grev yapılmalı. Tüm çalışanların ayrı ayrı örgütlenmesi ve taleplerinin öğrenilmesi gerekir. Herkesin talepleri farklı olduğu için tek bir talep değil herkesin taleplerinin olduğu ortak bir talep metni kaleme alınmalı. Böylece herkesin greve katılması için bir neden olur.

TH: Peki sizce greve katılım nasıl artırılabilir?

PÖ: Katılımın nasıl artırılabileceğini bilemiyorum. Sanırım geçen sefer olduğu gibi hocaların katılımı yine katılımın artırılmasını sağlayacaktır. Çünkü maalesef hocaların katılmadığı bir grevi sürdürmek mümkün olmayacaktır.

TH: katılımız için teşekkür ederiz. Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

PÖ: Rica ederim. Sağlık çalışanları bir bütün değil. Herkesin farklı sorunları var. Bu nedenle herkes kendi sorunlarını ve taleplerini dile getirebilmeli. Genel taleplerle birlikte özel taleplere de yer verilebilmeli. Bu talepleri çalışanlar kendileri yazmalı. Tek bir şey ön plana çıkmamalı. Personel, hemşire, teknisyen herkes kendine bu grevde bir yer bulabilmeli.

P. Ö. / Kocaeli Üniversitesi Hastanesi

Toplum ve Hekim: 19-20 Nisan 2011 tarihlerinde yapılan iki günlük iş bırakma eylemine katıldınız mı?

AA: Evet katıldım.

TH: Neden katıldınız?

AA: Gittikçe artan sağlık sistemindeki eksikliklerin giderilmemesi, hastalara hekim gözüyle ticari bir nesne olarak bakmayı sağlayan siyasal yapı ve ayrıca sağlık elemanlarını halka hedef gösteren siyasal yapıyı kınamak için eyleme katıldım.

TH: Sizce bu eylemde öne çıkan talep neydi?

AA: Kazanılmış haklarımıza yasalarla el konulmaması. Paralı sağlık ve performans sisteminin ortadan kaldırılması.

TH: Size göre kendi kurumunuzda yapılan iş bırakma eylemi genel hatlarıyla nasıldı? Örneğin katılım nasıldı? Hastaların ve yönetimin tutumu nasıl oldu?

AA: Genel bir katılım olduğunu ve yönetimin de grevi desteklediğini düşünüyorum. Hastaların ise durumun pek farkında olmadığını düşünüyorum.

TH: Eylem sürecinde en çok neler hoşunuza gitti ve en çok nelerin eksikliğini hissettiniz?

AA: Sağlık çalışanları olarak birlik olabiliyoruz. Bunu gördüm. Birliğin güç olduğunu düşünüyorum. Ancak bunun devam etmesi ve daha büyük birlikteliklerin ve yaptırımların sonuç alabilmek için olması gerektiğini düşünüyorum. Medyanın hiç desteklemediğini gördüm. Keşke destekleselerdi de halk neden grev yapıldığını fark etseydi. Çünkü bu şekilde etkili olmadığını düşünüyorum.

TH: Eylem sürecinde siz neler yaptınız?

AA: Hasta bakmayarak ben de destek oldum. Ayrıca basın açıklaması yapıldığı zaman diğer arkadaşlarımızla birlikte alanda yer alarak da destek olmaya çalıştım.

TH: Eylemden nasıl bir duyguyla ayrıldınız?

AA: Umutlandım ama çabuk unuttum umudumu.

TH: Bundan sonrası için önerileriniz nelerdir? Örneğin tekrar grev yapılabilir mi?

AA: Halkı bilgilendirecek ve farkındalığı sağlayacak şekilde tekrar grev olmalı.

TH: Ne kadar sürmeli?

AA: Bu sefer istekler gerçekleşinceye kadar yapılmalı. Yine TTB bünyesiyle Türkiye'deki tüm doktorlar dahil sağlık çalışanlarının katılımıyla yapılmalı. Daha örgütlü çalışarak katılım artırılabilir.

TH: İlk günkü basın açıklamasından sonra kararlı katılımı sürdürmeyi nasıl sağlarız?

AA: Bilemiyorum, bizde kararlılık zor sağlanıyor.

TH: Sizce hangi taleplerin arkasında kararlı durulur?

AA: Performans sistemi yerine eşit ve sabit ve hak edilen maaşların verilmesi, hastalara müşteri gözüyle bakan ve gittikçe buna zorlanan bir sağlık sistemi yerine, parasız herkesin hakkı olan kaliteli, basamaklı bir sağlık sisteminin sağlanması taleplerinin daha ön planda olması gerekiyor.

TH: Katılımız için teşekkür ederiz eklemek istediğiniz son bir şey var mı?

AA: Ben teşekkür ederim. Eksikliklerin herkes farkında bence. Eksikliklerin öncelikle halka anlatılması ve halk ile birlikte hareket edilmesi çok önemli bence. Ayrıca acil hastalar ve çocukların ve kanser hastalarının etkilenmeyeceği bir grev olması gerekir. Bunun dışında kararlı olmak gerektiğini düşünüyorum.

A.A./Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğretim Üyesi

Toplum ve Hekim: 19-20 Nisan 2011 tarihlerinde yapılan iki günlük iş bırakma eylemine katıldınız mı?

ŞG: Katıldım.

TH: Neden katıldınız?

ŞG: SES üyesi olduğum için özlük haklarımı ve mensup olduğum sendikanın katılımı dolayısıyla.

TH: Sizce bu eylemde öne çıkan talep neydi?

ŞG: Asistanların talepleri, nöbet sonrası izin, performanstan kaynaklanan eşitsizlik

TH: Size göre kendi kurumunuzda yapılan iş bırakma eylemi genel hatlarıyla nasıldı? Örneğin katılım nasıldı?

ŞG: Katılım hekim grubunun talepleri ağırlıkta olduğu için fazlaydı. Hekim katılınca diğer personellerin de katılımı daha kolay oldu.

TH: Eylem sürecinde en çok neler hoşunuza gitti ve en çok nelerin eksikliğini hissettiniz?

ŞG: Eylem süresince katılımın iyi olması, müzik ve çay bulunması iyi oldu. Hava muhalefeti göz önüne alınıp barınabilecek çadır oluşturulabilirdi.

TH: Eylem sürecinde siz neler yaptınız?

Toplum ve Hekim: 19-20 Nisan 2011 tarihlerinde yapılan iki günlük iş bırakma eylemine katıldınız mı?

BA: Katıldım.

TH: Neden katıldınız?

BA: Uygulanan sağlıkta dönüşüm projesinin sağlık sistemimize derin yaralar verdiğini düşünüyorum. Biz sağlık çalışanları pasifize ediliyoruz. Taleplerimize kulak tıkıyorlar. Bu gidişata dur demek için birlik olarak gerektiği düşüncesiyle eyleme katıldım.

TH: Sizce bu eylemde öne çıkan talep neydi?

BA: Maddi taleplerdi.

TH: Size göre kendi kurumunuzda yapılan iş

ŞG: Hasta acil olanlar dışında hasta bakımı yapmadım.

TH: Eylemden nasıl bir duyguyla ayrıldınız?

BA: Umut ve heyecan

TH: Bundan sonrası için önerileriniz nelerdir? Örneğin tekrar grev yapılabilir mi?

ŞG: Evet yapılabilir ama bu kez tüm ülke çapında gece gündüz hastaneden çıkmayarak, haklar elde edilene dek yapılmalı. Ancak bu çok zor.

TH: Sizce katılım nasıl artırılabilir?

ŞG: Daha iyi örgütlenerek. Küçük gruplara eğitimler şeklinde bilinç verilebilir.

TH: Hangi taleplerin arkasında kararlı durulur?

ŞG: Ortak sorunlar. Ekonomik nedenler. Özlük hakları.

TH: Katıldığınız için teşekkür ederiz. Eklemek istediğiniz bir şey var mı?

ŞG: Rica ederim. Eklemek istediğim bir şey yok.

Ş.G. / Kocaeli Üniversitesi Hastanesi-Hemşire

bırakma eylemi genel hatlarıyla nasıldı? Örneğin katılım nasıldı? Hastaların tepkisi nasıl oldu?

BA: Ben katılımın iyi olduğunu düşünüyorum. Hastalar durumdan haberdar oldukları için ben hasta tepkisiyle karşılaşmadım.

TH: Eylem sürecinde en çok neler hoşunuza gitti ve en çok nelerin eksikliğini hissettiniz?

BA: Sağlık çalışanlarının istediklerinde birlik olabileceklerini görmek ve göstermek güzeldi. Ancak daha iyi organize olmamız gerektiğini düşünüyorum. Basında çok yer almaması üzücü oldu.

TH: Eylem sürecinde siz neler yaptınız?

BA: Bu iki gün çok umut vericiydi. Destek olmaya çalıştım.

TH: Eylemden nasıl bir duyguyla ayrıldınız?

BA: Umutlandım.

TH: Bundan sonrası için önerileriniz nelerdir? Örneğin tekrar grev yapılabilir mi?

BA: Evet yapılabilir ama daha organize olmalı.

TH: Sizce katılım nasıl artırılabilir?

BA: İstediklerimizi daha net şekilde etrafımızdakilere aktarırsak, anlatırsak her kesime kucak açarsak katılımı da artırabiliriz.

TH: Sizce süresiz bir grev yapılabilir mi?

BA: Sanmıyorum. Halkı karşımıza almaya dikkat etmemiz gerekiyor.

TH: Katıldığınız için teşekkür ederiz. Eklemek istediğiniz bir şey var mı?

BA: Hayır. Ben teşekkür ederim.

Asistan Dr. B.A/Kocaeli Üniversitesi Hastanesi

Toplum ve Hekim: 19-20 Nisan 2011 tarihlerinde yapılan iki günlük iş bırakma eylemine katıldınız mı?

GB: Katıldım.

TH: Neden katıldınız?

GB: Hükümetin sağlık politikalarını doğru bulmuyorum, bu nedenle katıldım.

TH: Sizce bu eylemde öne çıkan talep neydi?

GB: Hem çalışanların hem de sağlık hizmetinden faydalananların eşit, parasız bir sağlık hizmeti verilmesi ve alınması yönünde oluşturulmuş bir talep vardı. Ek olarak asistanlara yönelik düzenlemeler yapıldı.

TH: Size göre kendi kurumunuzda yapılan iş bırakma eylemi genel hatlarıyla nasıldı? Örneğin katılım nasıldı? Yönetimin tutumu nasıl oldu? Hastalar tepkili miydi?

GB: Bence katılım iyiydi nerdeyse personelin tamamı katıldı, yönetim de bu konuda destek verdi. Tepkisi de genel olarak iyiydi.

TH: Eylem sürecinde en çok neler hoşunuza gitti ve en çok nelerin eksikliğini hissettiniz?

GB: Daha uzun süreli bir grev olabilirdi. Müzik grubu çok iyiydi.

TH: Eylem sürecinde siz neler yaptınız?

GB: Grev yerinden neredeyse hiç ayrılmadım ve çalışmalara destek verdim.

TH: Eylemden nasıl bir duyguyla ayrıldınız?

GB: Grev hayal kırıklığı oldu, pratik sonuçlar alamadık.

TH: Bundan sonrası için önerileriniz nelerdir? Örneğin tekrar grev yapılabilir mi?

GB: Bence yapılmalı ama öncesinde uzun bir ön çalışma yapılmalı. Bütün sivil toplum örgütlerinin katıldığı süresiz bir grev örgütlenmeli.

TH: Katılım nasıl artırılabilir?

GB: İyi bir çalışmayla bütün sivil toplum örgütleri dahil edilebilirse katılım da bu şekilde artırılabilir.

TH: Sizce hangi talepler ön plana çıkmalı?

GB: Bir önceki grevdeki talepler tekrar olmalı.

TH: Sizce yönetim ve yöneticilerle nasıl iletişim kurulmalı, nelere dikkat etmeli?

GB: Bence yöneticilerle hiç ilişki kurulmamalı.

TH: Katıldığınız için çok teşekkür ederiz. Eklemek istediğiniz bir şey var mı;?

GB: Hayır yok. Ben teşekkür ederim.

G.B./ Kocaeli Üniversitesi Hastanesi Laboratuvar Teknisyeni

Toplum ve Hekim: 19-20 Nisan 2011 tarihlerinde yapılan iki günlük iş bırakma eylemine katıldınız mı?

UÇ: Katıldım.

TH: Neden katıldınız?

UÇ: Sağlıkta dönüşüm adı altında uygulanan, neoliberal politikalara paralel, sağlığın ötesinde anti-hümanist diyebileceğimiz değişikliklere karşı bir dur diyebilmek için katıldım. Sesimizi çıkarmak, halkı savunmak için, geleceği ve insanlığı düşündüğümüz için katıldım.

TH: Sizce bu eylemde öne çıkan talep neydi?

UÇ: Sağlıkta dönüşüm halka zararlıdır, bu yüzden itiraz edilmelidir.

TH: Size göre kendi kurumunuzda yapılan iş bırakma eylemi genel hatlarıyla nasıldı? Örneğin katılım nasıldı?

UÇ: Katılım olması gerekenden azdı fakat katılanların da eylemi sonuna kadar sahiplendiği, bu yüzden de etkili geçen bir eylemdi.

TH: Eylem sürecinde en çok neler hoşunuza gitti ve en çok nelerin eksikliğini hissettiniz?

UÇ: Halkı için, insanlık için bir şeyler yapmaya yürekten inanan ve yüreğini bu uğurda ortaya koyan insanların orada olması ve eylemi sahiplenmesi hoşuma gitti. Daha geniş duyurular yapılmalıymış, eksiklik olarak onu fark ettim

TH: Eylem sürecinde siz neler yaptınız?

UÇ: 13 martta başlayan süreçten beri bunu bekliyorduk zaten, o yüzden ümit dolu iki gün geçirdik. Tüm enerjimizi eylem için harcadık

TH: Eylemden nasıl bir duyguyla ayrıldınız?

UÇ: Umut ve birliktelik duygusuyla

TH: Bundan sonrası için önerileriniz nelerdir? Örneğin tekrar grev yapılabilir mi?

UÇ: Evet yapılabilir.

TH: Ne kadar sürmeli?

UÇ: Grev, tam amacına ulaşana kadar bırakılmamalı, kararlılıkla yürütülmeli, daha uzun sürmeli.

TH: Sizce katılım nasıl artırılabilir?

UÇ: Daha büyük duyurular yapılmalı. Bazı hocalarımıza "ekonomik kaygılarla değil, halkın sağlığının kaygısıyla bu grevin yapıldığı" hatırlatılmalı. Çünkü hocalarımızın, desteği ve ötesinde doğru yönlendirmesi çok önemli. Sadece hekimlerin değil, tüm sağlık çalışanlarının ve halkın eylemi olduğu daha çok vurgulanmalı. Bilmeyenlere anlatılmalı, duyurulmalıdır.

TH: Katılımınız için teşekkür ederiz. Eklemek istediğiniz bir şey var mı?

UÇ: Hayır yok. Ben teşekkür ederim.

**U.Ç./Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi
Dönem III öğrencisi**

Toplum ve Hekim: 19-20 Nisan 2011 tarihlerinde yapılan iki günlük iş bırakma eylemine katıldınız mı?

A: Katıldım.

TH: Neden katıldınız?

A: Sağlıkta dönüşüme, bu gidişe bir dur demek için.

TH: Sizce bu eylemde öne çıkan talep neydi?

A: Sağlıkta dönüşümün zararının vurgulanması

TH: Size göre kendi kurumunuzda yapılan iş bırakma eylemi genel hatlarıyla nasıldı? Örneğin katılım nasıldı?

A: Hava muhalefeti nedeniyle katılım bir miktar azdı fakat tüm sağlıkçıları bir aradaydı.

TH: Eylem sürecinde en çok neler hoşunuza gitti ve en çok nelerin eksikliğini hissettiniz?

A: Herkesin katıldığı bir grev olması, hiç kimsenin grevi kendi adına mal etmemesi hoşuma gitti. Eksiklik olarak bence medya eylemi yeteri kadar etkin kılmadı, halkı bilgilendirmek, işimizi kolaylaştırabilirdi.

TH: Eylem sürecinde siz neler yaptınız?

A: Acil durumlar dışında vakalara bakılmadı, biz de elimizden geldiğince grev sahasında bulunduk. Tam destek verdik.

TH: Eylemden nasıl bir duyguyla ayrıldınız?

A: Olumlu duygularla ayrıldım fakat ertesi günlerde medyaya yeteri kadar yansıtılmadığı ve hatta yanlış yansıtıldığını görünce bir miktar umutsuzluğa kapıldığımı söyleyebilirim

TH: Bundan sonrası için önerileriniz nelerdir?

A: Hocalar performans sisteminden etkilendikleri

için desteklediler aslında. Performans sistemindeki mali dengesizlikleri giderildiği takdirde bu destek çoğunlukla ortadan kalkacak, uzun süredir var olan diğer kronik sıkıntılar yine görmezden gelinecektir. Nöbet saatlerinin dengesizliği, intern sömürüsü, tus dersanelerinin varlığı, eğitimin niteliksizleştirilmesi, sağlığın ücretli olması gibi sorunlar devam ediyor. Bizim bunlarla savaşmamız gerek. Yani sağlıkta dönüşüme bir dur demek tek çaremizdir, bizler için de, hocalar için de. Bunun hocalarımıza gerekirse disiplinler bir şekilde aktarılması lazım.

TH: Katıldığınız için teşekkür ederiz. Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

A: Rica ederim. Söylemek istediğim başka bir şey yok.

**A / Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi
Dönem VI Öğrencisi**

Toplum ve Hekim: 19-20 Nisan 2011 tarihlerinde yapılan iki günlük iş bırakma eylemine katıldınız mı?

SH: Evet katıldım.

TH: Neden katıldınız?

SH: Hasta ve hocaların haklarına sahip çıkmak için katıldım

TH: Sizce bu eylemde öne çıkan talep neydi?

SH: Hastaların mağdur olmaması ve insanın yaşamak için

TH: Size göre kendi kurumunuzda yapılan iş bırakma eylemi genel hatlarıyla nasıldı?

SH: Katılım çok güzeldi. İnsanların tutumları çok iyiydi.

TH: Eylem sürecinde en çok neler hoşunuza gitti ve en çok nelerin eksikliğini hissettiniz?

SH: Halkın, hastaların ve hocaların dayanışması çok güzeldi. Müzik ve eğlence de güzeldi. Ancak daha çok etkinlik yapılabilirdi. Hava şartları da uyumlu değildi.

TH: Eylem sürecinde siz neler yaptınız?

SH: Bol bol eğlendik.

TH: Eylemden nasıl bir duyguyla ayrıldınız?

SH: Biraz korku, biraz heyecan

TH: Bundan sonrası için önerileriniz nelerdir? Örneğin tekrar grev yapılabilir mi?

SH: Tekrar grev yapılabilir. Bu defa daha fazla organize olunmalı.

TH: Peki ne kadar sürmeli?

SH: Ne kadar gerekiyorsa o kadar sürmeli.

TH: Nasıl organize edilmeli? Sizce katılım nasıl artırılabilir?

SH: Birlik ve beraberlikler artırılmalı. Eğer insanlara bunun neden yapıldığı anlatılırsa daha çok kişi katılabilir.

TH: Sizce süresiz iş bırakma yapılabilir mi?

SH: Hayır yapılamaz. Burası bir sağlık kurumu. Eylemlerimiz bilinçli bir şekilde yapmalıyız.

TH: Çok teşekkür ederiz. Eklemek istediğiniz bir şey var mı?

SH: Hayır yok asıl ben teşekkür ederim.

**Temizlik işçisi S.H./Kocaeli Üniversitesi
Hastanesi**

Toplum ve Hekim: 19-20 Nisan 2011 tarihlerinde yapılan iki günlük iş bırakma eylemine katıldınız mı?

HÖ: Evet katıldım.

TH: Neden katıldınız?

HÖ: Hocalara destek vermek, insan haklarına sahip çıkmak için katıldım.

TH: Sizce bu eylemde öne çıkan talep neydi?

HÖ: Hocaların özel talepleri ile hastaların mağdur olmaması

TH: Size göre kendi kurumunuzda yapılan iş bırakma eylemi genel hatlarıyla nasıldı? Örneğin katılım nasıldı?

HÖ: Çok güçlü çok iyi bir katılım vardı.

TH: Yönetimin tutumu nasıldı?

HÖ: Tutum normaldi.

TH: Eylem sürecinde en çok neler hoşunuza gitti ve en çok nelerin eksikliğini hissettiniz?

HÖ: Dayanışma, müzik. İnsan haklarına değer vermeleri çok hoşuma gitti. Hava şartları kötü oldu. Havalarda iyi olsaydı daha canlı geçerdi. Müzik çok güzeldi. Keşke katılım daha çok olsaydı.

TH: Eylem sürecinde siz neler yaptınız?

HÖ: Çok eğlendim.

TH: Eylemden nasıl bir duyguyla ayrıldınız?

HÖ: Sorunların en kısa zamanda halledilmesi, hasta ve doktorlarımızın zor durumda kalmaması

dileğiyle ayrıldım.

TH: Bundan sonrası için önerileriniz nelerdir? Örneğin tekrar grev yapılabilir mi?

HÖ: Tekrar olmalı. Ama güzel havalarda olsun. Daha iyi organize edilsin.

TH: Peki kaç gün sürmeli?

HÖ: Bu sefer en az üç gün sürmeli.

TH: Nasıl organize edilmeli? Örneğin katılım nasıl artırılabilir?

HÖ: Bilinçli kişiler tarafından organize edilmeli. Katılım halkı ve personeli bilinçlendirerek artırılabilir.

TH: Sizce ilk günkü basın açıklamasından sonra kararlı katılımı sürdürmeyi nasıl sağlarız?

HÖ: Medya ve basın ile

TH: Süresiz iş bırakma yapılabilir mi?

HÖ: Hayır. Halkın sağlığı ile hasta ilişkisine dikkat etmek gerekir.

TH: Sizce hangi taleplerin arkasında daha kararlı durulur?

HÖ: Halkın sağlığı talebinin.

TH: Sorularımıza yanıt verdiğiniz için çok teşekkür ederiz. Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

HÖ: Önemli değil. Asıl siz sağ olun.

H.Ö./ Kocaeli Üniversitesi Hastanesi - Temizlik işçisi